

РЕШЕНИЕ

№ 23867

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 22.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **5062** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Н. Д. С. от [населено място], [улица] срещу решение за отнемане на разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие № 229000 - 6527 от 29.03.2024г. на началника на 05 РУ- СДВР. Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби. Прави искане съдът да отмени решението.

Ответникът – началник на 05 РУ – СДВР, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Г., която оспорва жабата.

Административен съд София - град, III отделение, 15 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното от фактическа страна:

Жалбоподателят има издадено от 09.01.2023г. разрешение за съхранение, носене и употреба на един брой късо наречно огнестрелно оръжие за самоотбрана, валидно до 08.01.2028г.

Административното производство за издаване на процесното решение е иницирано служебно на 25.03.2024г. по повод на получено писмо от инспектор детска педагогическа стая до началника на 05 РУ, с което се настоява да се извърши проверка по преписка с вх. № 229000-20965 от 2023г., касаеща малолетното дете на жалбоподателя. Искането е обосновано с твърдението, че детето било заявило, че баща му притежава пистолет, който държи в ръчната си чанта, но не го е вадил, размахвал и не е я заплашвал. Тези обстоятелства са описани в нарочна докладна с № 140500 – 140 от 25.03.2024г. на служител на в група „КОС“ при 05 РУ до Началника на 05 РУ при СДВР. С писмо от 14.02.2024г. С. е уведомен за започналото административно производство по отнемане на разрешително за оръжие поради отпадане на основателната причина по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, като му е предоставен срок да изложи възражения, да представи допълнителни мотиви и да представи допълнителни документи. В указания срок С. е оспорил отпадането на основателната причина – самоотбрана, поради която му е предоставено разрешителното.

В докладна записка от 25.03.2024г. до началника на 05 РУ при СДВР младши инспектор в група КОС при 05 РУ е обобщил възражението на С., както и събраната служебно информация от електронните системи на МВР, че липсват данни и доказателства за съществуваща заплаха за живота, здравето, имуществото, както на лицето, така и на неговото семейство, налагащи необходимостта от притежание на оръжие. Не се установяват каквито и да било нови обстоятелства, настъпили след издаване на разрешението от 2023г.

С оспореното решение с № 229000 – 6527 от 29.03.2024г. е постановено отнемането на посоченото разрешение. Фактическите основания за постановяване на решението се свеждат до следното: „по повод на извършена проверка на фактите, послужили като основание за издаване на разрешение за придобиване и съхранение на огнестрелно оръжие“. По същество липсват каквито и да било конкретни обстоятелства, които да се посочени като основания за издаване на оспорения акт.

Решението е подписано от И. К., като според удостовереното в заповедта той действа по заместване от името на началника на 05 РУ при СДВР въз основа на заповед рег. № 513з -2963/2024г.

Видно от съдържанието на посочената заповед рег. № 513з -2963 от 18.03.2024г. директорът на СДВР е възложил на И. К. да замества началника на 05 РУ, считано от 18.04.2024г. до отпадане на необходимостта.

По делото е представено удостоверение, издадено от началника на 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ към СДВР, в което е посочено, че заповед № 513з -2963 от 18.03.2024г. е изменена със заповед рег. № 513з – 3484 от 29.03.2024г. на директора на СДВР, както и че И. К. въз основа на тези заповеди от 18.03.2024г. до 09.04.2024г. е изпълнявал задълженията на длъжността началник на 05 РУ.

Съдът е указал на ответника, че заповед № 513з -2963 от 18.03.2024г. не покрива периода, в който е издадено оспореното решение, че следва да представи по делото заповед рег. № 513з – 3484 от 29.03.2024г. на директора на СДВР, както и че удостоверението от началника на 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ към СДВР не е годно да удостовери само по себе си компетентността на издателя на оспореното решение, тъй като преценката за наличието на компетентност у К. да замества началника на 05 РУ не е в кръга на службата на издателя на това удостоверение. По делото не е представено каквото и да било допълнително доказателства във връзка с компетентността на К., въпреки дадените от съда указания. Заповед рег. № 513з – 3484 от 29.03.2024г. на директора на СДВР не е описана като източник на правомощието на К. да замества началника на 05 РУ в оспореното решение – от една страна, а от друга - в оспореното решение не е указано часа на подписването му, което означава, че дори със заповед рег. № 513з – 3484 от 29.03.2024г. да се създава правомощие за заместване за 29.03.2024г. у К., няма каквито и да било надеждни доказателства, че Заповед рег. № 513з – 3484 от 29.03.2024 е била издадена преди издаването на оспореното решение.

Показанията на разпитания по делото свидетел нямат отношение към фактическите основания за издаване на оспорената заповед и затова не следва да се обсъждат.

По преписката няма доказателства кога решението за отнемане на разрешителното за

притежание и носене на оръжие е връчено на С., но е безспорно, че най-късно на 07.05.2024г. то му е било известно, тъй като тогава той е подал молба до началника на 05 РУ да го преразгледа. Жалбата до съда е подадена на 17.05.2024г.

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна, при наличието на пряк интерес от оспорване и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Съдът приема, че оспореният акт е издаден от некомпетентен орган, тъй като не се установи към момента на издаване на решението К. да е имал правомощие да замества началника на 05 РУ на СДВР. Както вече се посочи, цитираната в оспореното решение заповед дава право К. да замества началника на 05 РУ на СДВР считано от 18.04.2024г. Оспореното решение е издадено на 29.03.2024г. Предвид тази констатация съдът приема, че оспореният акт е нищожен и тази нищожност следва да се прогласи. Не следва да се преценява наличието на останалите основания за законосъобразност на оспорения акт.

Разноски от страна на жалбоподателя не са претендирани и те следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София- град, III отделение, 15 състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение за отнемане на разрешение за носене, употреба и съхранение на огнестрелно оръжие № 229000 - 6527 от 29.03.2024г.,

издадено от името на началника на 05 РУ- СДВР, по жалба на Н. Д. С. от [населено място], [улица].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: